

حرف مردم

کانال های ارتباطی با هفته نامه
دخول و خروج

@dakhlokharjweekly

t.me/dakhlookharjweekly

تلفن: ۰۹۰۱۸۳۷۴۷۱۰

یوزرنیم: khorasan_content

حجم بالایی از پیام های مردمی در این روزها که به هیئت تحریریه دخل و خرج ارسال می شود، به نگرانی های مردم در این شرایط ویژه برمی گردد. نگرانی هایی که واقعا به جاست و حتی گاهی ما را نیز به فکر وامی دارد. آن چه مهم و در اولویت است این است که دولت باید برای چنین شرایط غیر مترقبه ای برنامه ای داشته باشد. برنامه ای تحت عنوان مدیریت بحران که سعی کند تا فشار آسیب پذیر را تحت پوشش قرار دهد. اما این یک طرف سکه این نابه سامانی های اقتصادی است. دیگر سوی این سکه به ما برمی گردد. به مایی که می توانیم در کسوت طلبکار، صاحب چک و موجر باشیم در این شرایط باید مانند همان سال های جنگ پشت به پشت هم دهیم تا فقط غصه مان کرونا باشد نه چیز دیگری.

کسب وکاسی خوابیده

در تمام خبرگزاری ها آمده است مغازه هایی که مشاغل خاصی ندارند باید تعطیل شوند. من یک مغازه پوشاک فروشی دارم و به همین خاطر و ترس از این که مغازه ام را پلمب نکنند تعطیل کرده ام. اما فقط دو تا سوال دارم. اول در برابر این ضررهایی که من دارم می دهم و چک هایی که از من برگشت می خورد را چه کسی از من حمایت می کند دوم این که هنوز هم مغازه هایی هستند که در این شرایط باز هستند. پس چرا آن ها را پلمب نمی کنند؟

وضعیت کارگران روزمرد

قشر کارگری که حتی بهشون یارانه معیشتی هم تعلق نمی گیره الان با این تعطیلی ها از کجا باید نان سفره شان را تامین کنند؟ واقعا این دو ماه را می شود با پاره ۴۵ هزار تومانی گذرانند؟ پول مواد ضد عفونی و ماسک به کنار، نان خانه مان را چگونه تهیه کنیم؟ با تعطیلی اتوبوس و مترو هم اگر کاری برای انجام دادن پیدا کنیم، باید دو برابر مزدمان را هزینه رفت و آمد دهیم.

سیسمونی از اصول تافروع

حتما تابه حال واژه سیسمونی به گوش شما خورده است. برگزاری جشن های مختلف به مناسبت وقایع برجسته از خصلت های دیرین ایرانیان بوده است. سیسمونی هم یکی از آن مراسم هایی است که به مناسبت ورود یک عضو جدید به خانواده برگزار می شود. زن و شوهر هایی که صاحب فرزند جدید می شوند از مهم ترین شرکت کنندگان در این مراسم هستند. همان طور که مشخص است قطعا برگزاری این مراسم و فرایند، مخصوصا در برگزاری جزئیات ممکن است از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب ایران متفاوت باشد، بنابراین در این قسمت قصد القا و بیان خرده فرهنگ های مناطق مختلف را نداشته و بیشتر سعی بر به اشتراک گذاری مشترکات است.

خریدی آگاهانه را انجام داداز جمله اقلام اصلی سیسمونی که باید به فکر آن ها باشید می توان به لباس نوزاد، وسایل غذاخوری، وسایل حمل، بهداشت و حمام، کالای خواب، تزیینات و دکوراسیون اتاق خواب کودک، اسباب بازی و ... اشاره کرد که سعی کرده ایم موارد را با دسته بندی مناسب و محتوایی غنی در اختیار خوانندگان قرار دهیم. اگر جزو دنبال کنندگان مطالب جهیزی به اقتصادی بوده باشید، حتما بدین نکته پی بردید که چه در تهیه جهیزیه و چه در تهیه اقلام سیسمونی همواره مواردی هستند که صرفا به خاطر القای دیگران و چشم و هم چشمی با ایجاد نیاز کاذب خریداری می شوند. اما شما می توانید با کمترین توجه به این موارد و تهیه ملزومات، علاوه بر ذخیره خرج کرد خود همان هزینه را در جای دیگری برای آینده فرزند خود سرمایه گذاری کنید.

* قبل از انجام هر خریدی، پاسخ به سوالات زیر مهم است؛

- ۱- محل زندگی تان گنجایش چه وسایلی را دارد؟
- ۲- اگر مستاجر هستید آیا به فکر راحتی حمل و نقل وسایل خود هم هستید؟
- ۳- فرزند شما در چه فصلی متولد می شود؟
- ۴- نیازهای مرتبط با فصل و سن او چیست؟
- ۵- حداکثر توانایی مالی شما چه میزان است؟ (هماهنگی نیازها با قدرت خرید)
- ۶- جنسیت فرزندتان چیست؟ (برخی نیازها با جنسیت رابطه دارد و این آگاهی از اسراف جلوگیری می کند.)

سیسمونی عبارت است از؛ رخت و لباس و لوازم خواب و حمام نوزاد اول. در فرهنگ برخی مناطق ایران، رسم بر آن است که برای نوزاد اول هر خانواده، وسایل مورد نیاز، توسط خانواده عروس تهیه و به خانه عروس و داماد فرستاده می شود.

به عنوان نکته اول در خصوص خوب، بد یا دست و پاگیر بودن آیین و رسم و رسوم نظرات متفاوتی وجود دارد که هر کدام برای صاحب نظرانش با دلایل محکمه پسندی همراه است. اما مادر این شماره تنها قصد داریم بدون دامن زدن به موارد حاشیه و باتوجه به شرایط اقتصادی کنونی، راه حل های ساده تری برای برگزاری این رسم دیرینه ارائه کنیم و به عنوان نکته دوم باید گفت: نمی توان ضرورت تهیه لوازم سیسمونی را حتما و الزاما به شخص خاصی سپرد و از او توقع داشت.

در گذر زمان بسیاری از آیین ها دستخوش تغییرات شده اند و اکنون شما شاهد پدر و مادرهایی هستید که خودشان ترجیح می دهند بار زحمات را به دوش بکشند و هزینه های سیسمونی و متغیر فرزند خود را پرداخت کنند. بنابراین افزایش میزان توقعات قطعا از شیرینی تولد فرزند می کاهد.

در این میان برخی نیز به پیروی از سنت گذشته به همراه مادران خود به تهیه این لوازم می پردازند.

در هر دو حالت امر مهم ترین است که باتوجه به تنوع کالا، برند و کارایی و محدود بودن بسیاری از نیازها سعی شود

حانیه زحمتکش
روزنامه نگار

از اقلام اصلی سیسمونی که باید به فکر آن ها باشید می توان به لباس نوزاد، وسایل غذاخوری، وسایل حمل، بهداشت و حمام، کالای خواب، تزیینات و دکوراسیون اتاق خواب کودک، اسباب بازی و ... اشاره کرد

شکلات سازی در روزهای سخت

قسمت اول

امروز پای صحبت های مردی می نشینیم که در میان بحبویه انقلاب و در روز و شب های موشک باران دوام آورده است. مردی که محصولی خوشمزه و شیرین اما غیر ضروری را برای مردم تولید می کرد! اکبر شانه زن صاحب شرکت ایران شکلات (چیچک) مهمان امروز ماست.

اکبر در سال ۱۳۴۷ در یک خانواده مذهبی تبریزی تولید کننده فرش دستی به دنیا آمد. پدر از چند سال تصمیم گرفت که کارگاه های قالی بافی را تعطیل کند و در بازار تنها به عنوان تاجر به فروش فرش دستی بپردازد اما اکبر دلش با تولید بود. سال ۱۳۵۰ دولت پهلوی قوانین محدود کننده ای برای صنایع کوچک قائل شد تا حدی که صدای بانک گسترش صنعت و معدن را نیز در آورد. او بعد از سربازی شش ماه به علت نداشتن سرمایه و همچنین نداشتن مجوز بیکار بود. سال ۱۲۰ متری در خانه پدری، اولین کارگاه اکبر بود. اکبر با همکاری یکی از اقوامش توانست آشپزی را که به تازگی از تهران آمده و بیکار بود، پیدا کند و با او وارد دنیای شکلات سازی شود. درست در بهمن سال ۵۷ که انقلاب به پیروزی رسید، زمزمه هایی مبنی بر این که در حکومت جدید چیزی به نام نوروز نیست به گوش می رسید. تا این که ۱۰ روز مانده به عید، آیت ... طالقانی طی نطقی اعلام کرد که عید نوروز در همه جای ایران جشن گرفته خواهد شد و این موضوع باعث شد که کار و کاسبی اکبر جان بگیرد. اکبر تصمیم گرفت به تهران برود. در تهران روال کار رو به پیشرفت بود، در سال ۱۳۵۹ خط ساخت ویفر کارخانه ای را خرید. با آغاز جنگ تحمیلی، کارخانه ها باید به خارج از تهران منتقل می شدند اما این همه ماجرا نبود، در خلال جنگ آرد و شکر نیز کمیاب شد و دولت مقرراتی برای استفاده از سهمیه دولتی وضع کرد، براساس آن مقررات، سهمیه دولتی تنها خوراک سه روز کارخانه او را تامین می کرد و او برای ۱۲ روز کاری دیگر نیز از بازار سیاه آرد و شکر خریداری و بقیه روزهای ماه را تعطیل می کرد. در همین ایام بیکاری تصمیم گرفت یکی از ماشین آلات ویفر سازی را دوباره بسازد. ماشین ساخته شده شانه زن نیاز به واردات ماشین آلات ویفر سازی را برطرف کرد. کارخانه ایران شکلات یا چیچک در سال های ۷۹ و ۸۰ به عنوان واحد نمونه صادرات معرفی شد.

اقتصاد رفتاری

چگونه فرزندان را قانع بار بیاوریم

الگوی خوبی برای فرزندانمان باشیم

همه یچه ها با دقت زیادی به رفتارهای والدینشان توجه می کنند و آن ها را الگوی خود قرار می دهند. پس سعی کنید قناعت را با رفتار خود به آن ها آموزش دهید؛ مثلاً هنگامی که به خرید می روید بیش از نیازتان چیزی نخرید و اگر فرزندانمان بیش از نیازشان لباس، خوراکی و ... خواستند، به آن ها بگویید که فقط به اندازه نیاز خرید می کنید. البته حواستان باشد که همه خواسته هایشان را سرکوب نکنید. علاوه بر این می توانید از وسایل دور ریختنی برای درست کردن کار دست استفاده کنید؛ این گونه دلبندهاتان می فهمند که حتما نباید همه چیز را بخرند و از همان وسایلی که دارند می توانند استفاده کنند. در ضمن توجه داشته باشید که

فاطمه سوزنچی کاشانی - آرش پسری ۱۱ ساله است و می گوید خانواده ثروتمندی دارد. پدر آرش هنگام خرید، فقط به مقدار نیاز خانواده خرید می کند. مادر آرش لباس هایی را که کمی پاره شده دور نمی اندازد و می گوید می توانیم آن ها را بدوزیم و باز هم از آن ها استفاده کنیم. اعضای این خانواده سعی می کنند همیشه صرفه جویی کنند و هیچ وقت اسراف نکنند. آرش می گوید ثروت خانواده اش قناعت آن هاست و به همین دلیل است که همیشه راضی و خوشنود زندگی می کنند. در مطلب امروز به برخی از روش های آموزش قناعت اشاره کرده ام. اگر شما نیز می خواهید فرزندان قانعی باشید، این مطلب را از دست ندهید:

اگر بخواهید وسایل و لباس هایتان را مدام طبق مَدر روز عوض کنید، فرزندانمان هیچ وقت قانع بار نمی آیند و چیزی که می آموزند تجمل گرایی و طمع کردن است.

از آیات قرآن و احادیث برای تربیت فرزندانمان استفاده کنید

اُمّه بزرگوار در احادیث زیادی انسان ها را به قناعت دعوت و در زندگی خود نیز قناعت پیشه کرده اند. شما می توانید در موقعیت های مختلف داستان زندگی این بزرگواران را برای دلبندهاتان تعریف کنید و احادیث و سفارش های آن ها را به زبان ساده برایشان بازگو کنید. مثلاً هنگامی که کودکانتان خوراکی یا وسایل زیادی می خواهند، می توانید به آن ها بگویید که این کار موجب اسراف می شود.